

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIII. Qui certat in Agone, non coronatur, nisi legitimè certaverit. 2. Tim. 2.
5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Non solum corrumpunt hanc viam, ut in ea non valeas celeriter progredi, sed omnino destruunt: *Dissipant*. Cum enim faciunt, ut magnam tui ipsius aestimationem concipias, causa sunt, ut deinde proximum contempnas, ut nullo verbulo te laedi patiaris, ut indignè feras, ut reponas, ut nec superiori quidem te possis promptè submittere, atque ita jam non tantum non sis humilis, sed superbus. Oruam incredibilem!

4. Considera, quàm igitur forti

animi proposito nunc renunciandum sit cuicumque laudi, quæ tibi possit ab hominibus accidere. Nunquam age quidquam ad illam tibi procurandam, & si quando sequatur tamen, ut accepta. Dic te non admittiturum in hospitium animæ, sperne, rejice, dverte sermones, qui eam tibi tribuunt, tanquam importunos instigatores, & denique assuesce non alium cupere rerum tuarum laudatorem, quàm illum Dominum, qui non solum potest te dicere, sed & facere beatum.

XXIII.

Qui certat in Agone, non coronatur, nisi legitime certaveris. 2. Tim. 2. 5.

1. Considera id, quod à te Dominus requirit ad coronam, ut certes contra tuas indomitas cupiditates. Hoc certamen denique sanctitatem tibi conferet; nam ista non consistit in multis precibus, in raptibus, revelationibus, elemosynis, flagellationibus, jejuniis, aut aliis hujus generis devotionibus externis, ad quas genio suo quisque trahitur, sed in perfectâ sui victoriâ. Cetera vel sunt media ad istam victoriam obtinendam, si moderatè usurpentur, vel sunt fructus ejusdem. De reliquo quid conducere tibi possunt cuncta bona ista externa, quæ facis, si intus ad eò vigent affectus tui, si te aliis meliorem reputeris, si criticum vel censores agas, dicto quolibet turberis, sis durus ad obediendum, vanitati deditus, in operibus etiam san-

ctioribus te ipsum quæras, hoc est, vel aestimationem propriam, vel gustum tuum. Certè non est ista sanctitas, quam Christus voluit.

2. Considera non sufficere ad coronam etiam certare, oportet legitime certare, hoc est, ut D. Augustinus explicat, indefessè, quamdiu in acie, in militiâ versamur, hoc enim nomine vita humana appellatur. Certant aliqui, sed non coronantur, quia citò lassantur à pugna. Nunquam oportet projicere hastam; si quandoque vulnus accipis. Patientia. Animosius quàm unquam antea ad certamen confurge. Non jubet Dominus triumphare de affectibus incompocitis, ita ut nullus amplius movere se audeat: solum dicit, ut certes, quin unquam eum ullo eorum in eas pacem. *Uf- que*

que ad mortem certā pro iustitiā. Eccl. 4. 33.

3. Considera non esse, cur terrearis propterea. Quippe si contra proprios affectus cupias facile certare, hic ipse est modus, nempe certare continuo, tum propter ipsos, tum propter te ipsum. Propter ipsos quidem, quia si vel parum induciarum concedas, vires adaugent. Propter te ipsum, quia hæc certamina spiritus longè sunt alia quàm illæ corporis pugne. In his quò te amplius exeres, eò magis fatigaris, in illis verò quò diutius laboras, eò plus accipis vigoris, quia gratia semper crescit, unde omnis tuus vigor existit.

4. Considera, qualia sint arma, quibus certandum tibi est, ne vincaris. Tria sunt. Diffidentia sui, Confiden-

tia in DEO, & oratio. Diffidentia sui, quia hæc faciet, ut tuum nihilum cognoscas, ut non præsumas, ut pericula declines, ut cautè procedas, ut, si tibi contingat, humilieris quidem, sed non turberis, probè gnarus te nihil posse te ipso. Confidentia in DEO, quia is solus est, qui possit, & velit tibi dare victoriam. Oratio denique, quia ista efficiet, ut impetres opem Divinam. In Ludis Olympicis, qui certantibus præmium proponebat, non etiam vires dabat. Sedebat e-quidem arbiter luctæ, sed non movebatur ad succurrendum, ad sustinendum, aut humo quenquam levandum, stabat instar alterius spectatoris otiosi. Non sic DEUS, tibi promittit gloriam, & dat gratiam, vult autem, ut illam semper postules.

XXIV. aut XXV.

S. Matthias Apostolus.

Vide bonitatem & severitatem DEI. In eos quidem, qui ceciderunt, severitatem, in te autem bonitatem DEI, si permanseris in bonitate, alioquin & tu excideris. Rom. 1. 22.

1. Considera bonitatem & severitatem Domini. Bonitas hoc loco benignitatem significat, seu bonitatem illam, quæ DEUS nobis sine nostro merito benefacit. Severitas illam partem iustitiæ rigidioris, quam DEUS usurpat spectatis nostris culpis. DEUS absolute non potest dici severus, sicut dicitur benignus, quia

nonquam punit, quantum posset, semper misericordiam miscet. Ideo severus tunc dicitur, quando plus iustitiæ, quàm misericordiæ exercet. Hoc posito: *Vide bonitatem & severitatem DEI.* Consideratio hujus bonitatis & hujus severitatis debet esse scala, per quam effugas inimicum. Cum ille te per diffidentiam tentat, sursum

K

al-